

பெண் பிறப்பு அடிப்படையிலான பாலின வேறுபாடு – வாஸந்தி புதினங்களை முன்வைத்து

Gender Discrimination Based on Female Birth – Presenting Vasanthi Novels

3

வீ. மீனாட்சி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி-6210017

Meenakshi.V, Assistant Professor, Department Of Tamil Studies, Bishop Heber College,
Trichy-6210017ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0537-1268>

DOI: 10.5281/zenodo.12707475

Abstract

The human race created by nature is a composite body with equal contribution of both sexes, male and female. However, certain norms and customs established by society over time have been constructed differently for both sexes. These structures were designed to make men superior and women inferior, thus relegating the female gender to a secondary status that continues today. The idea that female children are an economic burden in the society is still rooted in the society due to this structural system. Based on this, in Vasanthi's novels, the female child is destroyed while still in the mother's womb, and the female children who escape the womb murder and die of starvation and the girls who escape these two stages are sheltered in orphanages. Based on gender difference, this article aims to clarify the ability to analyze the reason why the birth of male children is welcomed and the reason why the birth of female children is hated and to highlight the methods to eliminate this.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இயற்கை படைத்த மனித இனம் என்பது ஆண் பெண் என்ற இரு பாலினங்களின் சமமான பங்களிப்பு உடைய கூட்டுத் தொகுதி ஆகும். இருந்த போதிலும் காலம் தோறும் சமூகத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில நெறிமுறைகள் பழக்க வழக்கங்கள் இரு பாலினத்திற்கும் வெவ்வேறாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கட்டமைப்புகள் ஆணுக்கு உயர்வானதாகவும் பெண்ணிற்கு தாழ்வானதாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் பெண்பாலினமானது இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட குழல் இன்றும் தொடர்ந்து வருகிறது. இக்கட்டமைப்பு முறையால் சமூகத்தில் பெண் குழந்தைகள் பொருளாதார சூழலில் ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் என்ற கருத்து இன்றும் வேரோடி இருக்கின்றது இதன் அடிப்படையில் வாஸந்தியின் புதினங்களில் பெண் சிசுக்கல் தாயின் கருவறையில் கருவாக இருக்கும் நிலையிலேயே அழிக்கப்படுவதையும் கருவறை கொலையில் இருந்து தப்பி உலகிற்கு வந்த பெண் குழந்தைகள் கள்ளிப்பால் புகட்டப்பட்டு இறப்பதையும் இந்த இரு நிலைகளில் தப்பித்த பெண் குழந்தைகள் அனாதை விடுதிகளில் அடைக்கலம் அடைவதையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைவதுடன் சமூகத்தில் பாலின வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் ஆண் குழந்தைகள் பிறப்பு என்பது வரவேற்கப்படுவதற்கான காரணத்தையும் பெண் குழந்தைகள் பிறப்பது வெறுக்கப்படுவதற்கான காரணத்தையும் ஆராய்ந்து இதனை களைவதற்கான வழிமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கும் திறத்தை தெளிவுபடுத்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords: Gender, Femicide, Female Feticide, Individual Qualification Status, பாலினம்,

பெண்கருக்கொலை, பெண்சிசுக்கொலை, தனிமனிதத் தகுதி நிலை

மனித இனம் என்பது ஆண் பெண் என்ற இருபாலினங்களின் சமமான பங்களிப்பு உடைய கூட்டுத்தொகுதியாக படைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் சமூகக்கட்டமைப்புகள் ஆணிற்கு உயர்வான நிலைப்பாட்டினையும் பெண்ணிற்குத் தாழ்வான நிலைப்பாட்டினையும் உருவாக்கியுள்ளனர். இதனடிப்படையில் வாஸந்தியின் புதினங்கள் பெண் பாலினமானது பிறப்பு நிலையில் பெண் கருக்கொலை, பெண் சிசுக்கொலைக்கு ஆளாவதையும் சமூகத்தில் பெண் குழந்தைகள் வெறுப்பிற்கான காரணத்தையும் அதனை களைவதற்கான வழிமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கும் திறத்தை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

காலமாற்றத்திற்கு ஏற்பக் கருத்தாக்கங்கள் மாறி வருகின்றன. அதற்கேற்றால் போல் மனித வாழ்க்கை முறையிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனால் இயற்கை படைத்த மனித இனத்துள் ஆண்-பெண் என்ற ஏற்றத்தாழ்வு நிலை இன்றும் இருந்து வருகிறது. ஆண் பாலினம் என்பது முதன்மை தன்மை உடையது பெண் பாலினம் என்பது இரண்டாம் நிலை உடையது என்று சமூகம் உருவாக்கியக் கருத்துருவாக்கங்கள் (Ideology) இந்நாளிலும் சமூகத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன. சமூகம் ஏற்படுத்தியுள்ள இத்தகைய கருத்துருவாக்கத்தால் ஏற்பட்டுள்ள “பாலின வேறுபாடு பாராட்டல்” என்பது ஒரு பெண்ணின் பிறப்பு (Gender inequality) முதல் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து வருகிறது. இதனடிப்படையில் வாஸந்தியின் கடைசிவரை, கடைபொம்மைகள் எனும் இரு புதினங்கள் வழி பெண் பிறப்பு அடிப்படையிலான பாலின வேறுபாடு குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கல் பாலின வேறுபாடு

ஆதி சமூகமான வேட்டைச் சமூகம் ஆண்-பெண் என்ற பாலின வேறுபாடு இல்லாத சமூகமாக இருந்திருக்கிறது. பெண்ணைக் குழந்தை பெறும் ஆற்றல் பெற்றவளாக இயற்கை படைத்துள்ளதால் அவள் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டிருக்கிறாள். அச்சமூகத்தில் ஆண் குழந்தை, பெண் குழந்தை என்ற வேறுபாடு அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை,

“ஒரு மகவைப் பெறும் தாய்ச் சக்தியை அற்புதமாகக் கண்டனர். எனவே பெண், சுவர் சக்தியுடையவளாக அறியப்படலானாள். இயற்கையுடன், ஆணைவிட இவள் மிக நெருக்கமாக, நீராக, கல்லாக, கனியாக, இருக்கக்கூடிய எதிர்மறைத் தன்மைகளைப் பண்புகளாகக் கொண்டவளாகப் பெண்ணை இனம்கண்டு கொண்டனர். இவள் வேட்டையாடினாள், குருதி கண்டஞ்சவில்லை. பகைவர்களை மூர்க்கமாக எதிர்த்தாள். அகங்காரமும் பழிவாங்கும் குற்றமும் இவளுக்குப் புறம்பானவை அல்ல என்றாலும் அன்பே உருவானவளாகத் திகழ்ந்தாள். தன் உதிரத்தைப் பாலாக்கி, மக்களுக்கு அமுதூட்டினாள். வாஞ்சையும் பரிவுமாகப் பேணி வளர்த்தாள். கொடிய நோவையும் துன்பங்களையும் தான் ஏற்று மக்களைப் பாதுகாத்தாள். இப்படிப் பிறவி கொடுத்த காரணத்தால், ‘ஜனனி’ என்று அறியப்பட்டாள். இவளால் உயிர் பெற்று உலகுக்கு வந்த மக்கள் ‘ஜனம்’ என்ற சொல்லால் அறியப்பட்டார்கள். ‘ஜனம்’ என்ற சொல்லில் ஆண்-பெண் பேதம் இல்லை (இராஜம்கிருஷ்ணன், காலந்தோறும் பெண், பக் 5, 6) எனும் இராஜம்கிருஷ்ணன் கருத்தால் அறியமுடிகிறது.

இத்தகைய வேட்டைச் சமூகத்தில் மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இந்தக் குழுக்கள் பின்னர் தாயாண்மைச் சமூகமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளன. அதில் பெண்ணுக்கு முதன்மை இடம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தாயாண்மைச் சமூகத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட வேளாண் சமூகத்தில் ஆணின் பொருள் உற்பத்தித் தொடர்பான பணி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் பெண்ணின் பொருள் உற்பத்தி

தொடர்பான பணி இரண்டாம் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டன. பெண் குழந்தைகளைச் சுமையாகக் கருதும் நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை

“ஆண் மையமிட்ட இந்தியச் சமவெளி வேளாண் முறையில் பெண் குழந்தைகள் பொருளாதாரச் சுமையாக மாற்றம் பெற்றார்கள். இதனால் பெண் குழந்தைக்கொலை, வரதட்சிணை ஆகியன இப்பொருளாதார முறையின் ஒரு பகுதியாக அமைப்பாக்கம் பெற்றன எனப் பண்பாட்டு பொருள் முதல்வாதக் குழுவைச் சேர்ந்த மர்வின் ஹேரிஸ் குறிப்பிடுகிறார்” (பக்தவத்சல பாரதி, மானிடவியல் கோட்பாடுகள் ப.134)

என்பதன் மூலம் உறுதிசெய்ய முடிகிறது. இதனடிப்படையில் தாய்வழிச் சமூகத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பில் பெண்கள் பொருளாதார சுமையாக கருதப்பட்ட நிலையானது இன்றுவரை நில வறுகிறது. இத்தகைய ஆண் பெண் பாலின அடிப்படையில் பிறப்பு நிலையில் காட்டப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு முறையினை வாஸந்தி தனது புதினங்களின் வழி முன்னிறுத்துவதை பின்வரும் பகுதி எடுத்துரைக்கிறது.

பெண் குழந்தையைக் கருவிலேயே அழித்தல்

ஆணை போலவே பெண்ணையும் இயற்கைப் படைத்துள்ளது. ஆனால் ஆண் மையச் சமூகமானது பெண்ணின் பிறப்பைக் கருவிலேயே அழிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெண் குழந்தைகளைக் கருவில் அழிப்பதைத் தடுப்பதற்காக இந்திய அரசாங்கம் 1994ஆம் ஆண்டு சட்டப் பிரிவு எண் (6)னை இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டம் ஒரு பெண்ணின் கருவில் இருக்கும் குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதைக் கண்டறிந்து குழந்தை பிறப்பிற்கு முன் சொல்வதை தடை செய்கிறது. இத்தகைய சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலகட்டத்தில் வெளிவந்த வாஸந்தியின் ‘கடைசிவரை’ புதினமானது பெண்கருக்கொலையினை மையமாக வைத்து புனையப்பட்டுள்ளது.

இக்கதையில் மருத்துவராகப் பணியாற்றும் தலைமைக் கதை மாந்தர் மனோகரியிடம் சிகிச்சைக்கு வரும் பெண்,

“வாரிசுக்கு மகன் கேக்கிறாங்க, என்ன செய்யட்டும்? கருவிலே என்ன குழந்தேன்னு பாத்து சொல்றாங்களாமே அப்படி பார்த்து சொல்லு தாயீ. பொட்டைன்னா கலைச்சுடுதாயீ” (வாஸந்தி, கடைசிவரை, ப.12)

என்ற கூறுகிறாள். இதன் மூலம் பெண் குழந்தை கருவிலேயே அழிக்கப்படுவதை ஆசிரியர் காட்டுகிறாள். இதனால் பெண் குழந்தை பிறப்பதற்குக் கூட உரிமை இல்லாத பாலினமாகக் கருதப்படுகிறது என்பதை உணரமுடிகிறது.

காலந்தோறும் பெண் தன் மீது செலுத்தப்படும் அடக்குமுறையினால் பெண்ணை பெண்மகவைக் கருவில் மன விகாரத்தை மனோகரியின் மனஒட்டத்தின் வழி வாஸந்தி பதிவு செய்துள்ளார். பிரசவத்திற்கு வரும் பெண்களின் கருவானது பெண்குழந்தையாக இருக்குமானால் தாயின் சம்மதத்துடன் மனோகரி அதனை அழித்துவிடுகிறாள். பெண்ணிற்கு ஏற்படும் அவலநிலைக்குப் பெண்பிறப்பே வேண்டாம் எனக் கருதி, பெண்குழந்தையைக் கருக்கலைப்பு செய்வதன் வாயிலாக அக்குழந்தையின் வாழ்நாள் துன்பத்திற்குத் தீர்வு காண்பதாக மனோகரி எண்ணுகிறாள். இதனை,

“எனக்கு அடிக்கடி ஒரு விசித்திர உணர்வு ஏற்படுகிறது. இந்தக் கிளினிக்குக்கு வரும் எல்லாப் பெண்களுடனும் எனக்கு ஜன்மாந்திர தொடர்பு இருப்பது போல, இவர்களுையெல்லாம் அரவணைப்பது எனக்கு நானே படை திரட்டுவது போன்றது என்று உணர்கிறேன்” (வாஸந்தி,

கடைசி வரை, ப.12)

என்று மனோகரி கூறுவதாக ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறாள். மேலும் மனோகரியின் தோழி கமலினி ‘பெண்சிகுவைக் கருவிலேயே அழிப்பது’ பாவம் என்று கூறுகிறாள். அதற்கு மனோகரி,

“நான் எத்தனை கருணையுள்ளம் படைச்சவன்னு உனக்கு தெரியது” (வாஸந்தி, கடைசிவரை, பக்.13)

என்று பதில் அளிப்பது பெண்குழந்தை இப்பூமியில் வந்து பாலின வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவதை விட கருவிலேயே அழிவது மேலானது என எண்ணுவதைக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

பிறந்த சீசுவைக் கொல்லுதல்

பெண்குழந்தையானது கருவறைக் கொலையில் இருந்து தப்பி இந்த உலகில் பிறந்து வாழ்ந்தால் அதன் வாழ்க்கை போராட்டமாக இருப்பதையும் வாஸந்தி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

வாஸந்தியின் ‘கடைபொம்மைகள்’ புதினமானது பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் கொல்லப்படும் பெண்சிகுக்கொலை பற்றியும், பெண்சிகுக் கொலையில் இருந்து உயிர் பிழைத்த பெண் குழந்தைகள் அனாதை இல்லங்கள் சென்றடைவதையும் காட்சிப்படுத்துவதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண் குழந்தை பிறந்தவுடன் அதற்குக் கள்ளிப்பால் ஊற்றுவது என்பது பெண்சிகுக்கொலையில் மிக எளிய முறையாக கிராமப்புறங்களில் இன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

பொன்னுத்தாயி என்ற பெண்ணிற்குப் பெண்குழந்தை பிறந்தபோது அதனைக் கொல்லுவதற்கு முயலும் பொன்னுத்தாயின் அம்மா ஆத்தாவின் செயல்பாட்டை,

“ஆத்தா சுறுசுறுப்பாய்க் கொல்லைப்பக்கத்திற்குச் சென்று எருக்கம் பாலை சங்கில் எடுத்து வருகிறாள்” (வாஸந்தி, கடைபொம்மைகள், ப..34)

என்று வாஸந்தி பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் பொன்னுத்தாயின் அம்மா அவ்வூரில் நிறைய பெண்சிகுக்கொலைக் கொல்வதில் கைதேர்ந்தவராக இருப்பதை

“இந்த ஊரிலே இருக்கிற மத்த வீடுகளையும் பெண் பிறந்தா அதை முடிச்சுப்பட இதைத்தான் கூப்பிடுவாங்க” (வாஸந்தி, கடைபொம்மைகள், ப.165)

என்ற கருப்பாயி - மஞ்சு என்ற இரு கதைமாந்தர்களின் உரையாடல் வழி அறிய இயலுகிறது.

அனாதை விடுத்களைச் சேர்தல்

இந்தப் பிறப்புநிலைச் சாவிலிருந்து மீட்கப்படும் பெண்குழந்தைகள் அனாதை விடுதிகளை அடைவதை வாஸந்தி ‘கடைபொம்மைகள்’ புதினத்தில் காட்டியுள்ளார்.

இப்புதினத்தின் கதாநாயகி மஞ்சு என்பவள் பெண்ணாகப் பிறந்ததால் நிராகரிக்கப்பட்டு அனாதை விடுதியில் வளர்வதாக சித்தரிக்கப்படுகிறாள். இப்புதினத்தில் சொல்லப்படும் அனாதை விடுதிக்கு ஒரு பெண்குழந்தை வரும் சூழலில், மஞ்சுவிடம் அவ்விடுதியை நடத்துபவர் பின்வருமாறு பேசுகிறார் :

“இன்னிக்கு காலையிலே கருமாதூர் ஆஸ்பத்திரியிலே பிரசவமாயிருக்கு. ஏற்கனவே இரண்டு பெண் குழந்தைங்க, அம்மாக்காரி அழுதிருக்கா, இதையும் தூக்கிட்டுப் போனா புருஷன் உள்ளே சேர்க்கமாட்டான்னு, அவ அம்மா குழந்தையைத் தீர்த்துப்பிடனும்னாளாம். பெத்தவளுக்கு மனசாகாம டாக்டர் கிட்டக் கொடுத்து எங்கேயாவது அதை அனுப்பி வையிங்கன்னாளாம் டாக்டர் இங்கே அனுப்பிச்சார். இல்லேன்னா இது இன்னிக்கோ நாளைக்கோ செத்திருக்கும்” (வாஸந்தி, கடைபொம்மைகள், ப.30)

இப்பகுதியின் வழி பெண்சிசுக்கொலையில் இருந்து தப்பிக்கும் குழந்தைகள் அனாதை விடுதிகளை அடைக்கலமாகக் கொண்டு வாழ்கின்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

பெண்குழந்தை வெறுப்பிற்கான காரணம்

தற்காலச்சூழலில் சமூகத்தின் பெரும்பாலான பிரிவினர் பெண்குழந்தைகளை வெறுப்பதற்குக் காரணங்கள் பல உள்ளன. இவற்றுள் முக்கியமானவையாக பொருளாதாரச்சுமை, பொருளாதாரப் பங்கேற்பின்மை, பாதுகாப்பின்மை போன்றவை அமைகின்றன.

சமூகத்தில் பெண்பிள்ளைக்கு என்று இருக்கும் சடங்குகள், வரதட்சணை போன்ற பழக்கவழக்கங்கள் பெற்றோர்களுக்குப் பொருளாதாரச் சுமையை ஏற்படுத்துகின்றன. சமூக அமைப்பில் ‘ஆண் வரவு ; பெண் செலவு’ என்ற கருத்து நிலைபெற்றுவிட்டது. படித்த ஆண்கள் கூட, பெண்குழந்தையை வெறுப்பதை, கடைபொம்மைகள் புதினத்தில் இடம் பெறும் மீனாட்சி என்ற கதைமாந்தர் மஞ்சுவிடம் பேசும் போது,

“படிச்ச ஆண்களே அது என்னவோ ரொம்ப லேசான ஒதுக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் போலப் பேசறாங்க.... செலவு வெக்கிற பெண் குழந்தையை மட்டும் தீர்த்துக்கட்டி, ஆண் குழந்தையைத் தங்க வெச்சுக்கிறதும்...” (வாஸந்தி, கடைபொம்மைகள், ப.159) என்று படித்த ஆண்களின் மனநிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறாள்.

மேலும் இதே புதினத்தில் இடம்பெறும் பவுனுத்தாயின் கணவன் கூற்றும் பெண்பிள்ளை செலவு வைப்பவள் என்பதை காட்டுவதாக அமைகின்றது.

“முதல் ரெண்டும் பொட்டைப் புள்ளைங்க. வெட்கமில்லாம சுமந்துக்கிட்டு வந்தே, அதுங்களுக்கு செய்முறை செஞ்ச அடுத்த ஜென்மத்துக்கும் கடனாளியா நிக்க போறோம்” (வாஸந்தி, கடைபொம்மைகள், ப.33)

மேற்சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் வழி பெண்குழந்தைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் செலவு வைப்பவர்கள் என்ற சமூகக் கட்டமைப்பினால் அவர்கள் வெறுக்கப்படுகிறார்கள், கொல்லப்படுகிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

ஆண்குழந்தைக்கு வரவேற்பு

“ஆண் என்பவன் ஆளப்பிறந்தவன்” எனும் ஆண்மையக் கருத்துடைய சமூகத்தில் ஆண்பிள்ளைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தியச் சமூகத்தில் பெற்றோர்களை வயதான காலத்தில் காப்பாற்றுவதன் ஆண்பிள்ளை என்றும் பெற்றோர்கள் இறந்தவுடன் அவர்களுக்கு இறுதிக் கடன்களைச் செய்யவும், பின்னாளில் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆத்மா சாந்தியடைய கிரியைகள் செய்யவும் ஆண்பிள்ளைகளே தகுதியானவர்கள் என்றும் கருதப்படுகிறது. இத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்பினால் ஆண்பிள்ளை பிறப்பு மகிழ்ச்சியான வரவேற்பாக அமைகிறது.

பெண்பிள்ளை, சடலத்திற்குக் கொள்ளி வைக்க கூடாது என்ற மரபினால் ‘கடைசிவரை’ புதினத்தில் ஆண்பிள்ளையின் அவசியத்தை மனோகரியின் தந்தை சுட்டிக்காட்டுவதாகக் காட்சிகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சான்றாக மனோகரிக்கும் அவள் தந்தைக்கும் நடக்கும் உரையாடலில்,

“என் சினேகிதன் பாண்டுரங்கன் இல்லே, நாமக்கல்லுலே திடீர்னு மாரடைப்பிலே சாயிந்திரம் காலமாயிட்டான்னு கேள்விப்பட்டேன். அங்கே போனா ஒரே குழப்பம், கொள்ளி வைக்க ஆள் தேடறாங்க அவருக்குக் குழந்தைங்க இல்லே? ஒரே மகதான் என்றார் அப்பா” (வாஸந்தி, கடைசிவரை, ப.35)

இந்த உரையாடல் மரபுப்படி கொள்ளி வைக்க ஆண் வாரிசின் தேவை மனோகரியின் அப்பாவின் மனதில் ஆழப்பதிந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

“பாலின வேறுபாடு, சமுதாயத்தின் சட்ட திட்டங்களினாலும் எழுதப்படாத விதிகளினாலும், பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட சமூகப் புரிதல்களினாலும் உருவாக்கப்படுகிறது. எது எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் எல்லாச் சமுதாயத்திற்குள்ளேயும் குறைபாடுகளையும் உருவாக்குகிறது. மேலும் இவ்வேறுபாடு வர்க்கம், சாதி, இனம் முதலான வேறுபாடுகளையும் பாதிக்கிறது”.

“Gender inequality is constructed ^{6th} through society’s formal laws and statutes and through unwritten norms and shared understandings. It is not only pervasive across all but also the most prevalent form of social disadvantage within societies. It cuts across all other forms of inequality. Such as class, caste and rase – Anil Kumar Thakur, Delip Kumar (Eds.), Gender Empowerment and Development, P.379) என்ற சமூகவியலாளர்களின் கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு சமூகத்தில் நிலவிவரும் ஆண், பெண் என்ற பாலின வேறுபாட்டால் பெண்குழந்தைகள் கருவிலேயே அழிக்கப்படுவதும், பிறந்தபின் கொல்லப்படுவதையும் சுட்டிக்காட்டும் வாஸந்தி இதற்கான தீர்வினையும் சொல்லத் தவறவில்லை.

கடைசிவரை புதினத்தில் மருத்துவராக படைக்கப்பட்டுள்ள மனோகரி தொடக்கத்தில் பெண்கருக்களைக் கருவறையில் கலைப்பவராகவும் இறுதியில், சமூகத்தில் நிலவும் பாலின வேறுபாட்டைக் களைய தன் இனத்தை அழிப்பது தீர்வாகாது என எண்ணுவதாகவும், கருத்து வளர்ச்சி கொண்ட முழுமைக் கதைமாந்தராக (Round Characters) படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இவ்வாறு கருத்து மேம்பாடடைவதால் இனிப் பெண் கருக்களைக் கொல்லக்கூடாது என முடிவு செய்கிறாள்.

‘ஆண்பிள்ளைதான் கொள்ளி வைக்க வேண்டும்’ எனச் சொல்லும் சமுதாய நடைமுறையை மாற்றி மனோகரி தன் தந்தையின் சடலத்திற்குக் ‘கொள்ளி வைக்கும் உரிமையைப் போராடிப் பெறுகிறாள்.

‘கடைபொம்மைகள்’ புதினத்தில் இடம்பெறும் கரும்பாயி பெண்ணிற்கான சமூக அநீதிகளைத் தட்டிக் கேட்டும் துணிவுடைய பெண்ணாகவும், தன்மான உணர்வும், தன்னம்பிக்கை உடையவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். பெண் சிசுக்கொலையினை எதிர்ப்பவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள். எதிர்காலத்தில் அவள் கல்வி கற்று காவல்துறை அதிகாரியாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் படைத்தவளாகவும் உள்ளாள். இவ்விரு கதைமாந்தர்களின் மூலம் வாஸந்தி பெண்கள் கல்வியறிவு பெற்று தனி மனித தகுதிநிலையில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொண்டும், சுயசிந்தனை உடையவர்களாக பெண்ணிற்கான சமூகக்கட்டமைப்புகளைக் கேள்வி கேட்பதன் மூலம் ஆண்,

பெண் என்ற ஏற்த்தாழ்வு கற்பிக்கும் பாலின வேறுபாடு களையப்பட்டு சமத்துவமான சமுதாயம் அமையும் என்பதை இனம் காட்டியுள்ளார்.

முடிவுரை

ஆண்-பெண் இடையேயான பாலின வேறுபாடு என்பது பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு நிலைகளில் இன்றும் நிலவி வரும் சூழலில் இக்கட்டுரையானது சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கில் பாலின வேறுபாடு எவ்வாறு உருவானது என்பதை எடுத்தியம்புகிறது. வாஸந்தியின் புதினங்கள் வழி பெண் பாலினத்தின் பிறப்பு என்பது கருவிலேயே அழிக்கப்படுவதும், கருக்கொலையில் இருந்து தப்பிக்கும் நிலையில் கள்ளிப்பாலுக்குப் பலியாவதும், கள்ளிப்பாலுக்குத் தப்பிக்கும் நிலையில் அனாதை விடுதிகளில் அடைக்கமாகும் அவலநிலையினை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் பெண் குழந்தைகளை வெறுப்பதற்கும், ஆண் குழந்தையை வரவேற்பதற்கான சமூகக்கட்டமைப்பைப் புலப்படுத்துகிறது. இத்தகைய ஆண்-பெண் பாலின வேறுபாட்டை களைய, பெண் இனம் கல்வியறிவு பெற்று தனக்கான தனிமனித தகுதி நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ளும்போது தான், பெண்ணிற்கான சமூகக்கட்டமைப்பைக் கேள்வி கேட்டு மாற்றி அமைத்து தன் இனத்தை காப்பாற்ற முடியும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

References:

- [1] Vasanthi, Kadaisivarai, *Tamil Puthagalayam, Chennai, Third edition, 1999*
- [2] Vasanthi, Kadai Pommaigal, *Arundhathi Pathippagam, Chennai, Second edition, 2001*
- [3] Rajam Krishnan, *Kalamthorum Pen, National Book Trust, New Delhi, First edition, 1994*
- [4] Bakthavatsala Bharathi, *Manudavial Kotpadugal, Vallinam, Pondicherry, First edition, 2005*
- [5] Thahur Anil Kumar & Delip Kumar (Ed.), *Gender Empowerment and Development Deep & Deep Publications (P) Ltd, New Delhi-2008*

Cite this Article in English

Meenakshi.V “Gender Discrimination Based on Female Birth – Presenting Vasanthi Novels” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, Vol.1 Issue 1, July 2024, pp. 15-21